

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále - pobočka v Krnově rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Kotrlovou ve věci

žalobce: **xxx**, narozený xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem xxx
sídlem xxx

proti
žalované: **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx

za účasti vedlejšího
účastníka: **xxx**, IČO xxx
sídlem xxx
zastoupený advokátem xxx
sídlem xxx

o zaplacení částky 13 900 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba, aby žalobci za vzniklou nemajetkovou újmu bylo přiznáno zadostiučinění ve výši 10 000 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % z částky 10 000 Kč od 16. 8. 2017 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, in eventum konstatováno, že neoprávněným přestupkovým řízením vedeném u Městského úřadu v xxx, odboru správní, pod sp. zn. xxx, č.j. xxx došlo k zásahu do práva žalobce na soukromý a rodinný život a dále do jeho lidské důstojnosti, cti a pověsti zaručené v čl. 10 odst. 1,2 Listiny základních práv a svobod,

za vzniklou majetkovou újmu byla žalobci přiznána náhrada škody ve výši 3 900 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit žalobci se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05% z částky 3 900 Kč od 16. 8. 2017 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, **se zamítá**.

- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši **900 Kč** do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalobce je povinen zaplatit vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů řízení ve výši **28 798 Kč**, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá na žalovaném zaplacení částky 13 900 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % ročně od 16. 8. 2017 do zaplacení z titulu nemajetkové a majetkové újmy. Uvedl, že dne 15. 2. 2017 bylo zahájeno přestupkové řízení proti žalobci. K zahájení řízení došlo na základě oznámení přestupku od Policie ČR, obvodní oddělení xxx, pod č.j. xxx. Žalobce byl obviněn ze dvou skutků, a to: jednak z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 2 písmeno c) zákona o přestupcích tím, že v době mezi xxx – xxx, na společném dvoře domu č. xxx na ul. xxx v xxx, měl úmyslně narušit občanské soužití tím, že se měl vůči jinému dopustit schválnosti, když měl opakovaně parkovat na uvedeném místě tak, že xxx
2. nemohla nastoupit do svého vozidla nebo s ním odjet a jednak z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 2 písm. c) zákona o přestupcích tím, že měl v přesně nezjištěnou domu, na chodbě domu č. xxx na ul. xxx v xxx, vyrýt znak kosočtverce na poštovní schránku xxx. Rozhodnutím Městského úřadu xxx, odbor správní, č.j. xxx, zn. č. xxx ze dne 13. 4. 2017, bylo řízení u obou shora vyspecifikovaných skutků zastaveno podle ust. § 76 odst. 1 písmeno c) zákona o přestupcích, jelikož spáchání skutků, o které se vedlo řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Citované rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 5. 2017. Touto žalobou se domáhá nemajetkové újmy ve výši 10 000 Kč, která byla žalobci způsobena nezákonným přestupkovým řízením. Přestupkové řízení významně zasáhlo do jeho osobnostní sféry, a to do soukromých, rodinných i osobnostních práv a samotné osobnosti žalobce. Před zahájením přestupkového řízení byl vztah mezi žalobcem a jeho manželkou xxx bezproblémový, nehádali se, svěřovali se navzájem a podnikali téměř denní společné procházky a túry, chodili občas do restaurace na večeri, nebo jen na pivo, jezdili společně na chalupu do xxx, kde trávili společný čas, jezdili na rodinné akce. Dále žalobce rád hraje počítačové hry. Manželství uzavřeli v roce 2015. Po zahájení přestupkového řízení však uvedené společné aktivity s manželkou, jak uvedl shora, zcela přestaly, neboť žalobce tyto aktivity odmítal, jakož i odmítal komunikaci s manželkou, která se jej opakovaně dotazovala, co provedl, proč je přestupkově stíhán. Na tyto dotazy žalobce nereagoval a neodpovídal. To vedlo k hádkám a vyčítáním ze strany manželky. Měla pochybnosti, neboť jen tak bezdůvodně by nebyl žalobce vyšetřován policií, ani by nebyl bezdůvodně přestupkově stíhán, což se umocňovalo mlčením a ignorací její osoby žalobcem. Žalobce přestupkové řízení těžce psychicky nesl, což se promítlo do uzavření do sebe, trávil čas sám, přestala komunikace s manželkou a doslova ji ignoroval, počaly ze strany manželky hádky a vyčítání, přestal vykonávat své záliby (hraní her na počítači) jakož i uvedené společenské aktivity s manželkou. Ztratil chuť na jídlo, málo jedl, zhubl, počal brát léky ve větším množství, sklíčenost, pocit beznaděje a nespravedlnosti, psychická labilita a nevyrovnanost, výrazná unavenost. Ustaly i kontakty s blízkými osobami, např. synem xxx, který před přestupkovým řízením zhruba jednou za 2 – 3 týdny dojížděl do xxx. V době přestupkového řízení nikoliv pod nějakým smyšleným důvodem, neboť žalobce nechtěl dát ve známost rodině, že má problémy se zákonem, a že je psychicky na tom špatně, jakož že má problémy s manželkou xxx, proto vždy odmítal kontakt s rodinou. Po skončení přestupkového řízení se kontakt žalobce s osobami blízkými opět obnovil. Žalobce chápe, že přestupkové řízení nedosahuje takové intenzity zásahu do osobnostních práv jako trestní řízení, avšak u žalobce je specifická situace v tom, že je

v podmínce, res. byl podmíněn propuštěn v roce 2013 z výkonu trestu odnětí svobody s tím, že mu byla uložena podmínka v délce 7 let, jež končí v roce 2020. Pokud by porušil podmínku, což zahrnuje i odsouzení z přestupku, byl by opět vzat zpět do výkonu trestu odnětí svobody a musel by vykonat zbytek trestu v délce 3 let a 4 měsíců. Proto žalobce těžce psychicky nesl přestupkové řízení, neboť nejenže se cítil neviný, když nic nespáchal, což opakovaně tvrdil, ale v podstatě nikdo mu nevěřil, pakliže počalo přestupkové řízení. Jde-li o vztah s paní xxx, byl zpočátku bezproblémový, pak však p. xxx bezdůvodně vyčítala jakési nevhodné parkování žalobce, čímž se postupně počaly vzájemné vztahy zhoršovat, až to vygradovalo trestním oznámením podaným p. xxx proti žalobci včetně vyrytí kosočtverce na její schránku, než následně policie postoupila k přestupkové komisi. Vztahy mezi žalobcem a paní xxx jsou od podání trestního oznámení doposud tzv. na „mrtvém bodě“, kdy se nezdraví a žalobce paní xxx zcela ignoruje, aby předešel konfliktu. Pro dokreslení žalobce uvedl, že ve vnitrobloku je 11 parkovacích míst pro 15 bytů s tím, že zde není žádné vyhrazené místo pro konkrétní osobu, přičemž p. xxx zde parkovala 3 osobní vozidla a dále jednu motorku, přičemž jen ona pro sebe zabírala téměř polovinu parkovacích míst bez ohledu na ostatní, tj. 14 bytů. Pravda je, že po zproštění z přestupku, byl po cca jednom měsíci (tj. v květnu 2017) opět p. xxx podán proti žalobci podnět k prošetření přestupku za nevhodné parkování žalobcem. I v tomto již druhém přestupkovém řízení byl zproštěn z přestupku. K ústnímu jednání ohledně tohoto druhého přestupku byl žalobce doprovázen manželkou, která sloužila jako jeho psychická podpora, když neměl u sebe právního zástupce. Po zproštění z právního přestupkového řízení se vztahy s manželkou narovnaly, neboť žalobci spadl kámen ze srdce, dostalo se mu spravedlivého rozhodnutí a prokázání jeho nevin. Pokud jde o sousedské vztahy v domě, ty byly bezproblémové, byť toliko na úrovni pozdravu, tedy nikoliv přátelské. Po zahájení přestupkového řízení však sousedé přestali žalobce i jeho manželku zdravít, po domě se šířily o žalobci pomluvy a posměšky, že je hulvát, chová se jako děcko, apod. když kupříkladu vyryje kosočtverec na schránku paní xxx. Skutečnost, že proti žalobci probíhá přestupkové řízení a co měl spáchat, se po domě vědělo, neboť to paní xxx mimo jiné i veřejně křičela ve dvoře, přičemž sousedi věřili paní xxx. Po zproštění z prvního přestupku, tuto zprošťující informaci veřejně po domě šířila manželka žalobce, čímž se zčásti sousedské vztahy napravily a někteří sousedi začali opět žalobce i manželku zdravít.

Dále se žalobce domáhá majetkové újmy představující náklady spojené se svou obhajobou ve správním řízení, kdy udělil plnou moc xxx. Odměna a náhrada nákladů hotových výdajů obhájce představuje 3 úkony po 1 000 Kč (převzetí a příprava zastoupení dne 28. 2. 2017, účast u správního orgánu na jednání 21. 3. 2017 a 13. 4. 2017) 3x režijní paušál po 300 Kč, celkem nákladů 3 900 Kč. Žalobce uplatnil nárok u Ministerstva spravedlnosti dne 25. 5. 2017, však obdržel odpověď ze dne 11. 8. 2017, doručenou 15. 8. 2017, že uplatněný nárok odmítá a proto jej ani neuhradí. S ohledem na tuto skutečnost žádá zákonný úrok z prodlení ode dne 16. 8. 2017, tj. den po obdržení zamítavé odpovědi žalovaného.

3. Usnesením soudu ze dne 15. 5. 2018 soud připustil změnu žaloby ve smyslu ust. § 95 o.s.ř. ve znění uvedeném ve výroku rozsudku.
4. Žalovaná uplatněný nárok zcela neuznala s tím, že nejsou splněny podmínky stanovené zákonem č. 82/1998 Sb. pro odpovědnost státu za škodu. Na podporu svého tvrzení odkázala na judikát Nejvyššího soudu České republiky č.j. 30 Cdo 2715/2013 ze dne 22. 1. 2014, který uvádí: „Skutečnost, že řízení o přestupku z jakéhokoliv důvodu neskončilo pravomocným rozhodnutím správního orgánu o tom, kdo přestupek spáchal (kdo je viníkem), není nesprávným úředním postupem ve smyslu § 13 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb.“ V průběhu soudního řízení nebyly zjištěny ani žalovaným prokázány skutečnosti, na jejichž podkladě by bylo možno učinit závěr, že došlo v činnosti správních orgánů k nesprávnému úřednímu postupu či bylo vydáno nezákonné rozhodnutí, tudíž není splněna první ze tří zákonných podmínek. K požadavku žalobce na náhradu nemajetkové újmy, která má spočívat v jeho objektivně zhoršeném rodinném a psychickém stavu a v poškození jeho dobrého jména, což mělo být způsobeno vedením přestupkového řízení, nebylo žalobcem prokázáno, že k takovému stavu skutečně došlo. Nelze

mít za to, že došlo k poškození jeho dobrého jména, neboť rozhodnutí vydaná v přestupkovém řízení nejsou zveřejňována a v případě žalobce bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení z důvodu neprokázání přestupku, takže nedošlo k jakékoliv újmě způsobené přestupkovým řízením. K průběhu přestupkového řízení vedeného správním orgánem Městského úřadu xxx pod sp. zn. xxx, č.j. xxx uvedla, že správní orgán obdržel dne 6. 2. 2017 oznámení o přestupku od Policie ČR, obvodní odd. xxx, který správní orgán kvalifikoval jako přestupek proti občanskému soužití podle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Ve věci bylo nařízeno první ústní jednání na den 6. 3. 2017, dne 28. 2. 2017 obdržel správní orgán od žalobce oznámení o právním zastoupení se žádostí o odročení nařízeného ústního jednání. Správní orgán vyhověl a nařídil ústní jednání na den 21. 3. 2017 a dále pak na 13. 4. 2017. V zákonné lhůtě dne 18. 4. 2017 bylo vydáno rozhodnutí, kterým bylo řízení proti žalobci v celém rozsahu zastaveno podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, neboť spáchání skutku nebylo obviněnému z přestupku – žalobci prokázáno. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 5. 2017. Rovněž neshledala splnění podmínek pro odpovědnost státu za škodu, která měla žalobci vzniknout z důvodu vynaložení finančních prostředků na úhradu jeho právního zastoupení v přestupkovém řízení, když zákon o přestupcích upravuje postup státního orgánu v řízení o přestupku včetně nákladů přestupkového řízení. Ust. § 79 odst. 1 zákona o přestupcích upravuje povinnost náhrady nákladů řízení pouze ve vztahu ke státu. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. nestanoví-li zákon jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán a účastník své náklady řízení. Náhrada nákladů řízení není v zákonu stanovena jako nárok podle výsledku sporu. Náhrada nákladů řízení, v němž došlo k nesprávnému úřednímu postupu je upravena v § 31 zákona č. 82/1998 Sb.. Z uvedeného vyplývá, že postup státu v přestupkovém řízení včetně nákladů řízení v řízení o přestupku a nároky z nezákonného rozhodnutí a nesprávného úředního postupu jsou stávající právní úpravou podrobně řešeny. Nelze tedy přiznat nárok žalobci.

5. Vedlejší účastník neuznal nárok žalobce s tím, že v rámci předmětného přestupkového řízení nebylo vydáno nezákonné rozhodnutí ani ze strany správního orgánu nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu. Právní úprava přestupkového řízení spadá do oblasti veřejného práva, tedy sleduje především ochranu veřejného zájmu, kdy se tak může stát, že v rámci jeho realizace bude citelněji zasazeno do soukromé sféry jedince. Správní orgán je povinen prošetřit oznámení o přestupku a věci se zabývat. Pokud lze vůbec připustit analogii, čili že lze žalobcem zmiňovanou právní úpravu aplikovat rovněž na přestupkové řízení, pak však jen ve výjimečných případech, které se vykazují evidentní a zásadní nerovností a zjevně vybočují z běžných postupů v rámci řízení o přestupku. Přestupkové řízení, vedené proti žalobci, bylo zahájeno 15. 2. 2017 a pravomocně skončeno již 4. 5. 2017, tedy asi o 2,5 měsíce později. Při nahlédnutí do obsahu spisu je zcela zřejmé, že správní orgán postupoval poměrně rychle, kdy ihned po prověření nastalé situace bez jakýchkoliv prodlev či zbytečných úkonů řízení zastavil. Pokud toto krátké období mělo mít na žalobce tak zásadní negativní vliv, nutno poznamenat, že právě v důsledku žádosti právního zástupce žalobce z 28. 2. 2017, bylo jednání odročeno a došlo asi k měsíčnímu průtahu v řízení. Správní orgán postupoval v souladu s platnou právní úpravou, nedošlo k porušení práva žalobce na právní pomoc, a tím tedy ani nesprávnému úřednímu postupu či nezákonnému rozhodnutí. Pokud by soud byl toho názoru, že k nim došlo, má vedlejší účastník za to, že nebyl dostatečně prokázán vznik újmy, kterou měl žalobce utrpět. Nejsou žádné listinné důkazy a žalobce nevyhledal pomoc odborníka, jediným důkazním materiálem jsou účastnická výpověď žalobce a výslech svědkyně jeho manželky. Tyto důkazy se nejeví příliš věrohodné, zejména pak když již v květnu 2017 měli spolu manželé xxx docházet společně k přestupkovému řízení a působili jako bezproblémový pár. Pokud soud připustí, že žalobce přeci jen jakousi újmu utrpěl, dle názoru vedlejšího účastníka zde zcela jistě není příčinná souvislost mezi touto újmu a postupem správního orgánu. Pokud přestupkové řízení tak citelně zasáhlo manželský svazek, pak má skutečně pochybnosti o jeho pevnosti a stabilitě již před zahájením přestupkového řízení. Dále je nanejvýš podezřelé, že trestní minulost žalobce ani následné zahájení přestupkového řízení důvěru soužití nenarušily, když předmětné přestupkové řízení na ně mělo mít tak drastický

dopad. Co se týče narušení sousedských vztahů, zde také příčinnou souvislost nespatřuje. Pokud po žalobci měli sousedé či jejich děti pokřikovat, že je vrah, pak zcela zjevně poukazovali na jeho dřívější odsouzení, nikoliv na přestupkové řízení. Z provedeného dokazování jasně vyplynulo, že sousedské vztahy v domě byly narušeny více než rok před zahájením přestupkového řízení. Pokud měl žalobce zvýšené obavy z toho, že je proti němu vedeno přestupkové řízení, když byl dříve trestán a je ve zkušební době, je zde spíše vazba na předešlé odsouzení než samotné řízení o přestupku.

Provedeným dokazováním vzal soud za zjištěno:

6. Rozhodnutím Městského úřadu xxx, odbor správní, č.j. xxx, zn. č. xxx ze dne 13. 4. 2017, bylo řízení proti obviněnému xxx, nar. xxx, bytem xxx, který byl obviněn z přestupku proti občanského soužití dle ust. § 49 odst. 2 písm. c) zákona o přestupcích tím, že v době mezi xxx v době mezi xxx – xxx, na společném dvoře domu č. xxx na ul. xxx v xxx, měl úmyslně narušit občanské soužití tím, že se měl vůči jinému dopustit schválnosti, když měl opakovaně parkovat na uvedeném místě tak, že xxx nemohla nastoupit do svého vozidla nebo s ním odjet dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastaveno, jelikož spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Řízení proti obviněnému, který byl obviněn z přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 2 písm. c) zákona o přestupcích tím, že měl v přesně nezjištěnou dobu na chodbě domu č. xxx na ul. xxx v xxx, vyrýt znak kosočtverce na poštovní schránku xxx, dle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích zastaveno jelikož spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno. Řízení bylo zahájeno na základě „Oznámení přestupku“, které obdržel správní orgán dne 6. 2. 2017 od Policie ČR, OO xxx, pod č.j. xxx. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 5. 2017. Ve věci se konala dvě jednání a to 13. 4. 2017 a 21. 3. 2017.
7. Dopisem ze dne 28. 7. 2017 adresovaným Ministerstvu vnitra ČR se Městský úřad v xxx vyjadřuje k předmětnému přestupkovému řízení. Toto bylo zahájeno dne 17. 2. 2017, a to na základě Oznámení o přestupku od Policie ČR, obvodního oddělení xxx xxx, které obdržel správní orgán dne 6. 2. 2017. xxx byl obviněn z přestupků (výše popsanych v předchozím odstavci). Ve věci bylo nařízeno jednání 16. 3. 2017, které bylo na žádost zástupce obviněného odročeno na 21. 3. 2017 a další 13. 4. 2017. V zákonné lhůtě bylo dne 18. 4. 2017 vydáno rozhodnutí o zastavení řízení. Předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 4. 5. 2017. Jde-li o nemajetkovou újmu ve výši 10 000 Kč, tedy zda došlo vlivem přestupkového řízení k zásahu do soukromí, rodinného a osobního života žadatele, jeho cti, dobré pověsti, tak to nemůže správní orgán potvrdit ani vyvrátit. Nicméně uvádí, že z úřední činnosti je mu známo, že při řešení jiné přestupkové věci byl v měsících květen, červen tohoto roku běžně doprovázen na Městský úřad svojí manželkou. Ústní jednání byly v předmětné přestupkové věci neverejná, kdy co se týče případného narušení vzájemných sousedských vztahů je možno vycházet právě již i z problematického parkování před bydlištěm, které bylo také předmětem přestupkového řízení, což bylo řešeno v minulosti obyvateli předmětného domu i na odboru správy majetku města při zdejším MěÚ a rovněž Městskou policií a Policií ČR, což vyplynulo z provedeného dokazování. K majetkové újmě se ve vyjádření uvádí, že dne 28. 2. 2017 obdržel správní orgán od advokáta xxx, společně s plnou mocí i oznámení o právním zastoupení obviněného xxx. Následně dne 6. 3. 2017 se dostavil advokát ke správnímu orgánu nahlížet do spisu, kdy si vlastním technickým prostředkem pořídil i kopie ze spisu, dne 23. 3. 2017 se dostavil opětovně ke správnímu orgánu ohledně pořízení kopií ze spisu, které si opatřil vlastním technickým prostředkem. Byl přítomen při ústních jednáních dne 21. 3. 2017 a 13. 4. 2017.
8. Sdělením ze dne 11. 8. 2017 Ministerstvo vnitra ČR, odbor právní, sděluje ve věci xxx, nar. xxx stanovisko k žádosti o náhradu zadostiučinění za nemajetkovou újmu a náhradu majetkové újmy s tím, že žádosti na náhradu škody nevyhovují.
9. Z výpovědi žalobce, svědkyně xxx a xxx bylo zjištěno, že všichni bydlí v bytovém domě nacházejícím se v xxx na xxx, žalobce asi od poloviny roku 2015. Jejich sousedské vztahy nebyly

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Lakomá.

nikdy bližší, pouze na úrovni pozdravu při setkání. Spory ohledně parkování mezi nimi začaly asi rok poté, co se nastěhoval. Opakovaně docházelo k vzájemným slovním výměnám názorů, včetně urážek a vulgarit. Každý popisuje svou osobu „v lepším světle“. U domu není označeno parkování dopravní značkou, jedná se o zpevněnou plochu, parkovací místa jsou označena barevně, přičemž se jedná o 11 míst pro dva domy, kde je 15 bytů. Mezi nájemníky není žádné pravidlo pro parkování. Paní xxx opakovaně volala městskou policií i státní policií k řešení nastalé situace. Svědkyně popsala, že žalobce chtěl mít dvě parkovací místa blíže domu, s čímž nesouhlasila, neboť byla-li místa volná, mohl je používat kdokoliv. Žalobce připustil, že v jednom případě, ještě před přestupkovým řízením, volala svědkyně xxx městské strážníky s tím, že špatně parkuje. Ona zde měla dvě vozidla a jednu motorku, kdy se žalobce postavil před motorku. Například svědkyně xxx zaparkovala tak, že stála na hranici parkovacího místa. Když přijel on a zaparkoval, při vystupování tůukl do jejich dveří. Začala mu vulgárně nadávat, policie je vedla k tomu, aby se domluvili na opravě. Žalobce uvedl, že byl ochoten mírné poškození opravit, což ona nechtěla. Žalobce měl snahu řešit otázku parkování, kdy šel na město k panu xxx, on ho odkázal na pozemkový odbor, kde věc nechtěli řešit. Přestupkové řízení bylo zahájeno na podnět svědkyně xxx. Ta uvedla, že v domě mezi sousedy se neprobíralo přestupkové řízení. Naopak svědkyně xxx uvedla, že svědkyně xxx šířila mezi sousedy informace o jejich sporu a přestupkovém řízení a to, že byl žalobce ve výkonu trestu. Sousedé je přestali zdravit. Po skončení přestupového řízení je opět sousedé zdraví.

10. Žalobce shodně se svědkyní xxx popsali psychický stav žalobce v době probíhajícího přestupkového řízení, ve srovnání se stavem před ním. Před přestupkovým řízením se cítil zdravotně i psychicky dobře, s manželkou chodili na procházky, jezdili na kole, navštěvovali příbuzné, nehádali se, byli šťastný pár, kdy spolu žijí od roku 2013, v manželství od roku 2015. Po zahájení přestupkového řízení, mu manželka věřila zpočátku, poté vyslovovala pochybnosti. On ji nedokázal odpovědět, hádali se, přestal komunikovat. Cítil se zdravotně špatně, zvedl se mu krevní tlak, lékař mu zvýšil dávku léků. S vysokým tlakem se léčil již předtím. Neměl chuť k jídlu, zhubl 4 kg, nebyl schopný komunikovat s lidmi, večer si i pobřečel, uzavřel se do sebe, přerušil kontakty s rodinou. Nedokázal řídit motorové vozidlo, proto přestali jezdit na chalupu. Je invalidní důchodce, měl tři infarkty. Před, i v době přestupkového řízení pomáhal u pana xxx rozvážet obědy. Po návratu z práce si šel lehnout, byl unavený, neměl o nic zájem. Pokud se bavili o komisi, obvykle vybuchl. Nebylo mu lhostejné, že ho někdo obvinil z přestupku, měl obavy, že se to proti němu zvrtně s ohledem na jeho podmíněné propuštění z výkonu trestu v dubnu 2013. Svědkyně xxx připustila, že měla pochybnosti, což ji manžel vyčítal. Psychický stav žalobce označila jako depresivní, kdy sama depresi musela v minulosti řešit a pocity zná.
11. Z výpovědi svědkyně xxx, pracovnice přestupkové komise MěÚ v xxx bylo zjištěno, že přestupkové řízení u pana xxx vedl její kolega, ona vedla následující řízení pro přestupek ohrožování újmou na zdraví, který se stal xxx. Než přišlo oznámení z police xxx, dostavil se pan xxx s manželkou s tím, že byl poučen policií o možnosti podat u příslušného správního orgánu oznámení ve věci urážky na cti. Tehdy ho vyslechla, mělo se jednat o přestupek mezi panem xxx a jeho sousedkou, vzájemné urážky však nakonec nebyly projednány, protože ani jedna strana nepodala návrh, případ byl odložen. V rámci své činnosti rozděljuje poštu. Pokud přišel dopis k žádosti o náhradu škody, kterou uplatil právní zástupce pana xxx. Po přečtení dopisu ji udivil popis, že pan xxx neměl dobré vztahy se svou paní. Pokud se na MěÚ dostavil, byl v její přítomnosti a jednoznačně jí byl podporován, přitakávala mu. Nelíbě nesl, že mu bylo nadáváno do kriminálních. Svou paní byl doprovázen i při přestupkovém řízení, které vedla ona. Dle jejího názoru byly vztahy mezi panem xxx a paní xxx napjaté. Určitým způsobem se projevovala averze pana xxx a vůči paní xxx, byl rozčilen v jednací místnosti, panovala napjatá atmosféra. Mezi manžely xxx byla po 30. 5. 2017 dobrá atmosféra.
12. Podle § 5 zákona č. 82/1998 Sb. zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, stát odpovídá za podmíněk stanovených tímto zákonem za škodu, která byla způsobena

- a) rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním
- b) nesprávným úředním postupem.
13. Podle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb. zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.
14. Podle § 13 zákona č. 82/1998 Sb. zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.
15. Podle § 31 zákona č. 82/1989 Sb. zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, náhrada škody zahrnuje takové náklady řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na nápravu nesprávného úředního postupu. Náhradu nákladů řízení může poškozený uplatnit jen tehdy, jestliže neměl možnost učinit tak v průběhu řízení na základě procesních předpisů, anebo jestliže mu náhrada nákladů takto již nebyla přiznána. Náklady zastoupení jsou součástí nákladů řízení. Zahrnují účelně vynaložené hotové výdaje a odměnu za zastupování. Výše této odměny se určí podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosoudní odměně.
16. Právní úprava odpovědnosti státu za škodu vychází z Listiny práv a svobod, která v článku 36 odst. 3 výslovně zmiňuje právo na náhradu škody způsobené nezákonným soudním či správním rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Článek 36 odst. 4 Listiny poté odkazuje na zvláštní zákon, který podmínky a podrobnosti těchto práv blíže konkretizuje. Tímto zákonem je zákon č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Zavádí pojem odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem státní moci a jinými pověřeným orgány (§ 5) a stanoví podmínky a podrobnosti realizace již ústavně zakotveného práva, který vychází z principu ochrany práv každého, kdo byl poškozen nezákonným rozhodnutím státního orgánu či veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem. Vedle prvotní odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (§ 7 a § 12) zavádí i druhou formu objektivní odpovědnosti státu, která je spojena s nesprávným úředním postupem (§ 13). Pro vznik odpovědnosti zákon č. 82/1998 Sb. předpokládá kumulativně splnění tří předpokladů: 1/ nezákonné rozhodnutí či nesprávný úřední postup, 2/ vznik škody a 3/ příčinná souvislost mezi nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem a vznikem škody. (srovnání např. nález Ústavního soudu ČR II. ÚS 3005/14.) Ústavní soud v tomto rozhodnutí zdůrazňuje, že nelze v žádném případě právní závěry Ústavního soudu interpretovat a zobecňovat do té míry, že by každé zahájení přestupkového řízení či procesní postup správních orgánů v jeho průběhu, které by nevyústilo v pravomocné meritorní rozhodnutí správních orgánů o projednávaném přestupku, bylo možné paušálně považovat za „nesprávný úřední postup“, resp. „nezákonné rozhodnutí“, zakládající odpovědnost státu za škodu podle zákona č. 82/1998 Sb.
17. Žalobce dovozuje z judikatury analogii, tedy nutnost aplikovat na posuzovaný případ postup při náhradě zadostiučinění za nezákonné trestní řízení, ve kterém se postupuje tak, že nezákonným rozhodnutím je i usnesení o zahájení trestního stíhání. Poukazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 265/2012. „ je ustálenou soudní praxí, že podle zákona č. 82/1998 Sb. odpovídá stát i za škodu způsobenou zahájením (vedením) trestního stíhání, které neskončilo

pravomocným odsuzujícím rozhodnutím trestního soudu. Dále poukazuje na rozsudek NS sp. zn. 25 Cdo 2060/2001 a navazující judikaturu kde je konstatován právní závěr, že „ i přesto, že sdělení obvinění není rozhodnutím, je správný závěr odvolacího soudu, že nárok na náhradu škody způsobené sdělením obvinění je třeba posuzovat podle § 5 písm. a) a § 7 a 8 zákona č. 82/1998 Sb, jako škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím, a nikoliv nesprávným úředním postupem... V opačném případě by totiž ten, jehož trestní stíhání bylo zastaveno, neboť se skutek, pro který mu bylo sděleno obvinění, není trestním činem, i ten, kdo by byl z téhož důvodu zproštěn obžaloby byl vyloučen z uplatňování nároku na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb. Neupravuje-li zákon postup pro případ přestupkového stíhání, které neskončilo pravomocným odsuzujícím rozhodnutím správního orgánu, dovozuje žalobce analogii s trestním řízením, jak je řešena judikaturou tj., že oznámení o zahájení řízení z přestupku proti žalobci je možno považovat za nezákonné rozhodnutí, které bylo po provedeném dokazování zrušeno zprošťujícím rozhodnutím správního orgánu, res. zastaveno podle ust. § 76 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích.

18. Naopak žalovaný poukazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 1845/08 , který konstatuje, že v případech zastavení řízení o přestupku je třeba vycházet z obecné úpravy dle § 5 a § 8 zákona č. 82/1998 Sb. vztahující se ke správnímu řízení. Úprava týkající se trestního řízení dle § 9 a 12 citovaného zákona, resp. příslušných ustanovení trestního řádu, je úpravou speciální, podle níž ve věci přestupků nelze postupovat.
19. Soud má za to, že nárok žalobce na náhradu škody se odvíjí od pravomocného rozhodnutí vydaného ve správním řízení § 5 písm. a zákona č. 82/1998 Sb., jehož byl žalobce účastníkem. Předpokladem objektivní odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím vydaným ve správním řízení není charakter pochybení správního orgánu ani případné zavinění, ale skutečnost, že pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno. Tedy nárok na náhradu takto způsobené škody lze, není-li stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. (srov. Např. rozsudek NS ČR 25 Cdo 453/2001).
20. V posuzovaném případě správní orgán splnil svou zákonnou povinnost projednat oznámení policie o přestupku, přičemž postupoval v souladu s platnou právní úpravou. Zahájené správní řízení dne xxx, po řádném projednání, pravomocně zastavil dne 4. 5. 2017 s tím, že spáchání skutků, o kterých se vedlo řízení, nebylo žalobci prokázáno. V průběhu správního řízení žalobci nebylo odepřeno právo na právní pomoc, kdy bylo vyhověno i jeho žádosti o odročení jednání z důvodu kolize právního zástupce. Správní řízení skončilo po 2,5 měsících, tj. v zákonné lhůtě, pravomocným rozhodnutím o zastavení řízení. V dané věci nedošlo ani ke zrušení rozhodnutí správního orgánu pro nezákonnost, ani nebyl prokázán nesprávný úřední postup, čímž nebyla splněna první ze tří podmínek stanovených zákonem č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem, tedy existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu správního orgánu, která by zakládala odpovědnost státu k náhradě materiální a nemateriální újmy dle uplatněného nároku žalobce. Ze zákona nelze nikterak dovést, že by stát odpovídal za škodu způsobenou rozhodnutím správního orgánu, které nebylo zrušeno. Judikatura se zabývá pouze případy zastavení trestního stíhání a analogicky dovozuje možnost odpovědnosti státu i v případě, že dané rozhodnutí formálně zrušeno nebylo. Řeší nárok na náhradu škody způsobené zahájením, vedením trestního stíhání, které neskončilo pravomocným odsouzením, kdy dovozuje nárok na náhradu škody dle § 5 a § 7,8 citovaného zákona, jako nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím. Dosud však nebyla řešena otázka zastavení přestupkového řízení ve věci srovnatelné s projednávaným případem. Důvod pro analogii s trestním řízením, jíž se žalobce dovolává, však soud v konkrétním případě neshledává. Přestupkové řízení bylo vyvoláno v důsledku dlouhodobě narušených sousedských vztahů v bytovém domě, v němž žalobce bydlí. Jak vyplynulo z provedeného dokazování, jednalo se zejména o neshody při parkování vyvolané chováním a postoji žalobce a jeho sousedky. V rámci přestupkového řízení postupuje správní

orgán výlučně ve vztahu státu a obviněného z přestupku a má čistě veřejnoprávní povahu, stát zde jednal z úřední povinnosti, na podnět policie, a věc projednal v poměrně krátkém časovém období, přičemž bylo jednáno v souladu s právními předpisy nevěřejně, rozhodnutí o zastavení řízení bylo jediné ve věci samé. Intenzitu do zásahu osobní práv v přestupkovém řízení nelze srovnávat s trestním řízením. Po vyhodnocení provedené dokazování dospěl soud k právnímu závěru, že v posuzovaném případě nedošlo ke zrušení rozhodnutí správního orgánu pro nezákonnost ani nebyl nesprávný úřední postup, čímž nebyla splněna první ze tří kumulativních podmínek stanovených zákonem č. 82/1998 Sb. o odpovědnosti státu za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným postupem, proto byla žaloba co do nemajetkové újmy v celém rozsahu zamítnuta.

21. Domáhá-li se žalobce majetkové újmy představující náklady na právní zastoupení v předmětném přestupkovém řízení, rovněž zde neshledává soud nárok důvodný v souladu s ust. § 31 zákona č. 82/1998 Sb. Zákon o přestupcích upravuje postup státního orgánu v řízení o přestupku, včetně nákladů řízení, přičemž upravuje povinnost náhrady nákladů řízení pouze ve vztahu ke státu. Účastníci řízení si nesou sami své náklady dle § 79 odst. 1 správního řádu, nikoliv dle výsledku ve sporu. Zákon č. 82/1998 Sb. v § 31 upravuje nárok na náhradu nákladů řízení, které byly poškozeným účelně vynaloženy na zrušení nebo změnu nezákonného rozhodnutí nebo na náhradu nesprávného úředního postupu. Jak bylo výše popsáno nebyla prokázána existence změny nezákonného rozhodnutí nebo nesprávný úřední postup v přestupkovém řízení, proto byla žaloba i v tomto rozsahu zcela zamítnuta.
22. O nákladech řízení rozhodoval soud dle § 142 občanského soudního řádu, kdy žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto byl zavázán dle výsledku sporu zaplatit náklady řízení úspěšných účastníků tj. žalované i vedlejšího účastníka řízení. Žalovaná vyúčtovala náhradu nákladů řízení dle ust. § 151 odst. 3 o.s.ř. ve spojení s vyhláškou č. 254/2015 Sb. o stanovení výše paušální náhrady. Jedná se o tři úkony po 300 Kč (vyjádření k žalobě ze dne 9. 10. 2017, vyjádření ze dne 2. 1. 2018 a vyjádření včetně závěrečného návrhu ze dne 21. 5. 2018). Celkem ve výši 900 Kč. Náklady vedlejšího účastníka představují odměnu advokáta dle vyhlášky č. 177/96 Sb. v platném znění dle § 9 odst. 4 písm. a), § 7 bod 5 s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30 Cdo 3378/2013, ve výši 3 100 Kč za úkon právní služby (21. 12. 2017 převzetí zastoupení, 22. 12. 2017 písemné podání ve věci samé, 22. 1. 2018 vyjádření k žalobě, replika ze dne 16. 2. 2018, účast u soudního jednání dne 14. 3. 2018 od 12. 30 – 13. 20 hod a 2. 5. 2018 od 12. 30 hod do 14. 59 hod- 2 úkony) tj. 7 úkonů po 3 100 Kč + 7x režijní paušál po 300 Kč celkem 23 800 Kč, a k tomu náleží 21 % DPH ve výši 4 998 Kč. Náklady řízení celkem ve výši 28 798 Kč.
- 23.
24. O lhůtách splatnosti rozhodoval soud dle § 160 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, písemně, trojmo, ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále – pobočky v Krnově.

Krnov 4. června 2018

Mgr. Monika Kotřlová v. r.
samosoudkyně